

Derefter understreger SF, helt rigtigt synes jeg, at der også kræves en bred vifte af andre tiltag, og nævner kvarterløft, byfornyelse og alt muligt andet. Det er vi helt enige i, og det er også derfor, vi synes, at kæden hopper lidt af i forslaget. Bl.a. halverer man de midler, der skal gå til fondene, og dermed også de penge, der skal gå til renovering, kvarterløft, byfornyelse osv., og det synes vi er en uklog strategi. Den helt store udfordring, vi står over for, er jo at skabe en attraktiv almen boligsektor, og det kan vi kun, hvis vi investerer massivt i gode, attraktive boliger. Forslummer boligerne først, kan man godt vinke farvel til, at ressourcestærke mennesker vil flytte ind, fordi de kan spare lidt på huslejen.

Det er alt sammen netop det, der ligger til grund for den aftale, vi har indgået med regeringen om Landsbyggefonden. Den betyder sådan set, at der næste år bliver afsat næsten 3 mia. kr. til renovering, sociale tiltag og målrettede huslejensættelser, som skal føres ud i livet efter helhedsplaner, som kan skabe attraktive områder. Der bliver også sat i gang i et analysearbejde, som også Socialdemokraterne har ønsket, og som boligbevægelsen er positiv over for, og formålet med arbejdet er at se på, hvordan den almene boligsektor kan blive friere stillet på længere sigt.

Jeg er jo radikal, og derfor bliver jeg nødt til at springe ud i det og sige, at til syvende og sidst er forslaget i virkeligheden også symptombehandling. Man lapper på et lejemarked, der dybest set ikke fungerer, og det er ikke noget, vi vil tale om her i Folketinget, fordi vi for længst har besluttet, at det er alt for farligt, og at vælgerne vil blive frygtelig bange og alt muligt.

Mange af dem, der har fulgt området, vil vide, at de økonomiske vismænd i 2001 kom med en rapport, og når man er meget optaget af ulighed på boligmarkedet, kan jeg ikke forstå, at der ikke er flere, der beskæftiger sig lidt med, hvad de sagde dengang. Jeg citerer:

Gevinsterne er fordelt således i befolkningen, at husstande med de højeste indkomster og den højeste uddannelse får de højeste gevinster. Citat slut.

Sådan er vores lejemarked i dag. De skriver også:

Hvis reguleringen af boligmarkedet skal ske af fordelingsmæssige hensyn, ville man gavne de relevante modtagergrupper bedre med målrettede skattelettelser eller med personlige indkomstoverførsler. Citat slut.

Jeg synes, at både SF og Socialdemokraterne – ja, i virkeligheden alle – skulle begynde at tale om det, der virkelig batter noget på dette område. Ud fra en lighedsbetragtning er lejemarkedet og den måde, vi har skruet det sammen på, i virkeligheden slet ikke retfærdigt, og jeg synes, at man i stedet for at komme med lappeløsninger skulle mande sig lidt op og begynde at se på, om vi virkelig ikke kan gøre det lidt bedre, end vi gør i dag. Men det handler ikke om at give hele boligmarkedet frit, vil jeg godt sige.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der to korte bemærkninger. Den første er til hr. Rasmus Prehn.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Den radikale ordfører gør sig nogle betragtninger omkring hele lighedsspørgsmålet, ret interessante tanker, vil jeg sige.

Denne her diskussion, der ligger omkring beslutningsforslag B 6 her, handler jo om, at man skal give nogle muligheder til nogle lejere, som ikke har de muligheder nu, sådan så de får samme muligheder som nogle af de ejere, der bor i private boliger. Det er altså et meget sådan positivt lighedssyn, hvor man giver lige muligheder til folk.

Skal det forstås sådan, at De Radikale i virkeligheden mere er tilhængere af et negativt lighedssyn, hvor man siger, nå ja, der er nogle lejere, der har det dårligt, nu må vi sørge for, at der også er nogle boligejere, der får det dårligt, så lad os skynde os at beskatte dem? Er det den form for lighedssyn, man har i Det Radikale, altså et negativt frem for et positivt?

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Vi går meget ind for lige muligheder i Det Radikale Venstre, men jeg synes, det er lidt af et fatamorgana at begynde at tale om at skabe præcis de samme og lige vilkår for lejere og ejere.

Det kunne måske være rart at høre, om Socialdemokraterne mener, det skal være sådan, at når renten stiger, skal lejerne også være med til at bære byrden. Det må vel skulle gå både den ene og den anden vej. Så længe det er sådan, at boligejere skal bære byrden den dag, det går galt, men lejerne ikke skal det, og lejerne kun skal have fordelene, når det går godt, synes jeg ikke, vilkårene er særlig lige. Der er altså en asymmetri, og derfor bliver man nødt til at ind-